

támadás, amely alkalommal három napon át férfiúhoz méltóan vitézül küzdött, míg egy srappell a fején és a nyakán súlyosan meg nem sebesítette.

Itthon gyorsan szárnyra kelt a szomorú hír: a kis Breuer Palika meghalt. Fiatal leánykák könnyező szemmel kérdezték: ugy-e nem igaz, hiszen a napokban is írt, hogy pár nap múlva itthon lesz kettős kitüntetéssel. Igen, hazajött, de nem kacagni... Pihenni és álmodni tovább rózsás ifjú életét.

Csütörtökön délután négy órakor helyezték a belvárosi temetőben örök nyugalomra Breuer Pált, a harmadik honvédluszárezred vitéz zászlósát, aki a harctéren szerzett súlyos sebében hősi halált halt. Az ifjú hős temetésén a honvédesapatkórházban nagy résztvevő közönség és polgári hatóságokon kívül Zimmer Alajos alezredes vezetésével az összes huszártisztek és önkéntesek megjelentek. Ott voltak még: Perneezky Jenő altábornagy, kerületi parancsnok, Vöröss Tibor ezredes, Kreimer ezredes, Riess főhadbiztos, Nágel Manó alezredes, Bóra Jenő alezredes, Jordán őrnagy, Boór őrnagy és még számosan. A koporsót egy szakasz huszár kísérte, a honvédszenekar pedig gyászdulúkat játszott. Az állami gimnázium tanulói dr. Kárpáti Károly igazgató vezetésével jelentek meg. A hősi halált halt zászlós ugyanis az állami gimnáziumba járt, alig néhány hónapja vált meg az iskolától.

Pénteken délelőtti tíz órakor a belvárosi templomban szentmisét tartanak az ifjú zászlós lelki üdvéért.

Mencsinszkij ezredes az antant hiányos hadiiparáról.

Stockholm, július 27. Mencsinszkij ezredes, orosz mérnök-kari tiszt, akinek a pétervári szakkörökben nagy a tekintélye, és aki a hadiiskola professzora, az orosz vezérkar utasítására legutóbb hat hetet töltött Franciaországban és Angliában. Amidőn visszatérőben Stockholmba érkezett, igen fontos kijelentéseket tett az antant hadiiparáról. A többi között a következőket mondotta:

— Anglia a hadianyag előállítására nagyszabású intézkedéseket tett, mindenütt muníciógyárak vannak, amelyekben azonban hiányzik a szisztematikus rend. A hadigépek egyes részét gyorsan előállítják ugyan, azonban hetekig tart, míg a részeket összeállítják és az is gyakran megessik, hogy a gyárak napokig szünetelnek a nyersanyag és félig kész áru hiánya miatt. Ezt a hiányos organizáció és a hiányos szétosztás fokozza.

— Franciaország nem produkál többet, mint Oroszország és mind a kettő Angliától függ. Azt hinné az ember, hogy az orosz tiszteket tárt karokkal fogadják és én azt tapasztaltam, hogy bizalmatlansággal és aggodalmaskodással viseltettek irántam. Az angol hatóságok igen tartózkodóan viseltettek vellem szemben, nem engedtek belepillantani a kártyájukba és a magánemberek a készpénzünkre spekuláltak.

— Mi lesz az angol barátsággal? Most segítenek ugyan rajtunk, mert szövetségeik vagyunk, azonban ha minden véget ér, akkor olyan föltételeket fognak elénk állítani,

hogy még lélegzeni sem bírunk. Angliában az a vélemény, hogy Németországot nem lehet hamarosan megverni, különösen ebben az esztendőben nem lehet megsemmisíteni, mert az ellenség organizációját senki sem tudja utánozni. Németországban az egész háborús szervezet úgy működik, mint egyetlen nagy gép. Mi, oroszok, a mi bizottságainkkal és társadalmi szervezkedésünkkel mindaddig, amíg a háború tart, a külföldtől függünk, mert nálunk mindent csak felében csinálnak.

HIREK

oooo

A menyecske, az ezüst óra, meg a hadifogoly.

(Saját tudósítónkból.) A Doberdón küzdött legutóbb K. János röszei földesgazda, 46-os szakaszvezető. Már majdnem egy esztendeje, hogy nem látta a röszei határt, néhez munkával volt elfoglalva, nem tudott szabadságot kapni. Tíz lánc földje van K. Jánosnak Röszkén, amelyet — amióta a gazdára a hazának van szüksége — az asszony művelt. Nem is tudta mind a tíz láncot bevetni, amíg az idén aztán egy orosz hadifoglyot nem kapott a hatóságtól. A fogoly hatalmas, szép szál ember, olyan a két karja, mintha vasból volna, dolgozni is szeret, csak úgy ég a kezében a munka.

Példás rend uralkodik K. János portáján, amióta a hadifogoly vezeti a gazdaságot. De az asszony is mintha vidámabb volna. Már nem olyan sápadt a menyecske, mint amikor esténként kiült a ház elé a kis padra és várta haza az emberét.

Néhány nap előtt nagy volt az öröm K. éknál. Tizennégy napi szabadságra hazaérkezett K. János. Örömmel látta a gazda, hogy minden rendben van a portán, a termésbe van takarítva, a jószág hizik, a gyümölcsfákat nem tették tönkre a hernyók. Nem is volt semmi baj vagy két napig, csak a második nap délután tört ki a vihar. K. János észrevette, hogy az ezüst órája meg a lánc az orosz fogolynál van. Vérbe borult a szeme, öklöbe szorult a keze és lecsapott az asszonyra. De csak egyszer, aztán erői vett magán, összeszedte a cók-mókját és átköltözött az édesapjához.

Napokig nem beszéltek egymással. K. János, a vitéz szakaszvezető, akinek a legádázabb tusákban is helyén volt a szíve, most tanácstalanul állott, nem tudta, hogy mit csináljon. Ma végre elhatározta magát, üzent az asszonynak, akivel együtt felke-restéki dr. Lugosi Döme ügyvédet. K. János előadta az ügyet és kérte az ügyvédet, hogy jelentse fel az asszonyt, mert elsikkasztotta az ezüst óráját és a hadifogolynak adta.

— Válopört is indítson ellene, ügyvéd ur, — mondta a gazda, — nem akarom hogy

egy ilyen asszony az én becsületes nevemet viselje.

— Te is beleegyezel?! — fordult haragosan az asszonyhoz, aki nem mert ellentmondani.

— Amiért megütöttelek, — folytatta K. János — te is bepanaszolhatsz.

Az asszony sirva fakadt és úgy válaszolt:

— Én nem panaszolom be kendet, — mondta, — pedig igazságtalan volt hozzám.

Ekkor dr. Lugosi közbelépett és megállapította, hogy az asszony jól bánt ugyan a hadifogollyal, mert rendesen vezette a gazdaságot, de nem szegte meg a hitvesi hűségét. Az órát is azért adta oda, hogy tudja az orosz, mikor kell hajnalban a jószágot etetni. K. János az asszonyra nézett, aztán kezet nyújtott neki. Kibékültek, aztán elmentek és vásároltak egy pontosan járó nikkell órát az orosznak, hogy a gazda ezüst óráját vissza tethessék az almáriom fiókba és az orosz mégis tudja, hogy mikor kell a jószágot etetni.

— A miniszterelnök északmagyarországi utja. Máramarosszigetről jelentik: Gróf Tisza István miniszterelnök szerdán reggel ideérkezett. Innen a kormánybiztossal Körösmezőn, Vison és Borsán át a királybabi front-ra ment. Majd Beszterce Naszód megyében látogatta meg az ekszponált harctéri vidéket. Megjelenése a lakosság körében nagy örömet és lelkesedést keltett.

— Királyi elismerés a VII. hadtestnek. A VII. hadtest, amelynek tudvalevőleg József főherceg a parancsnoka, a legmagasabb kitüntetésben részesült. A dícső hadtest, a melyhez tudvalevőleg a szegedi 46. gyalogezred is tartozik, számos esetben tünt ki vitézségével és a legragyogóbb győzelmeket aratta. József főherceg július 9-ikén kihallgatáson jelent meg őfelségénél, akinek magasztaló hangon emlékezett meg a hadtest kiváló teljesítményeiről. A király megbízta József főherceget, hogy elismerését napiparancsbar hozza a hadtest tudomására. A napiparancs a következő:

— Ő cs. és kir. Apostoli Felsége e hó 9-én engem különkihallgatáson fogadni és ez alkalommal hozzám a következő szavakat intézni méltóztatott: „Üdvözlödd Nevemben vitéz hadtestedet, amelynek szellemét és bátorságát teljes szívemből esodálom! Tiszteket és legénységnek a legmelegebben megköszönöm áldozatkészségüket és hűségüket, amellyel maguknak és Nekem halhatatlan dicsőséget szereztek. Amit véghezvittek, ahhoz hasonló aligha akad! Ne feledd mindnyájuknak megmondani, miszerint bensőmben meg vagyok győződve róla: Ott, ahol ti vagytok, az ellenség semmit sem fog elérhetni; a ti dícső vitézségteken ezentul is meg fog törni minden ellenséges támadási kísérlet. Büszke vagyok reátok, kik a legnagyobb nehézségek és szenvedések dacára soha meg nem inog-

Védjegy.

Harc téren levő szeretetteinknek küldjünk

MODIANO-CLUBSPECIALITÉ

hüvellyel készített cigarettákat, hogy lássák, hogy nekik mindenből a legdrágábbat, tehát a legjobbat is, választjuk!